

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. LXIV. Vtrum sicut obtinentes beneficia tenentur exprimere illa, quæ iam possident, ita & pensiones, non quidem eas quæ super beneficio pensione grauato antea sunt impositæ, quas omninò ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

Tract. de Pension. Eccles. Cap. LXIV. 183

de rescript. num. 3. Rebuff. de pacific. possessor. n. 318. alias 264. & Gonzal. d. gloss. 15. n. 153.

Ultimo autem bene advertendum est, magnam adhibendam esse differentiam inter impetrationem beneficij factam simpliciter ex causa resignationis, & eam quæ sit ex capite nullitatis & inhabilitatis: in hac enim, si pensio à Summo Pontifice imponatur, erit valida; quia nullum in hoc casu factum inhabilis interuenit: sed si fiat per resignationem, apponi possunt clausulæ salutare per quas pensio reddatur valida, non obstante nullitate & defectu tituli resignantis: † Nam resignatio illius qui ipso iure priuatus est, reddetur valida per clausulam, siue premisso, siue alio quouis modo vacet: illa enim comprehendit etiam casum vacationis per priuationem: Rota decisione 1. de rescript. in nouis, Mohedan. decis. 5. de confirm. util. vel inutil. alias decis. 107. Lap. alleg. 78. n. 18. Mohed. decis. 2. de causa poss. & propr. Paris. de resignat. lib. 8. q. 7. n. 136. 133. etiam in casibus priuationis ipso iure, vt in terminis reservationis pensionis tradit Garf. d. parte 11. cap. 3. n. 128. & inter cæteras clausulas affertur ista, etiamsi resignans in illo beneficio ius nullum haberet, quam cum pluribus aliis proponit Nauart. conf. 1. alias n. 7. & 10. de rescript. quas licet pro maiori parte impugnet Garf. ubi supra, num. 131. † hanc tamen quæ mox apposita

est, impugnare nemo potest, cum per eam constet de certa voluntate Papæ: vt dicit idem Garfias d. cap. 3. n. 132. versic. & videtur etiam.

Sed tamen quando reservatio pensionis sit ex causa concordie & transactionis inter colligantes, quamuis in Literis fuerit apposita illa clausula, ne ex dicta cessione nimium dispendium pariat: valet cessio & pensionis reservatio facta per alium colligantem; quamuis ipse in beneficio nullum ius haberet; dummodo tamen lis non sit collusoria, vt suo loco diximus: Castus habetur apud Mohed. decis. 14. de renunc. alias decis. 110. ubi renuncians liti & causæ reservauit sibi pensionem in casum, in quem aduersarius rediret ad sum beneficium: opponebatur, nullam esse pensionis reservationem, quia nulla aderat lis, quia licet obtentata fuisset commissio, & citatio subsecuta, tamen ex confessione partis constabat citationem fuisse factam Literis non expeditis, & sic nulliter; & cessio litis semper debet intelligi de valida: & fuit conclusum quod satis erat, quod colligans cesserat iuri & liti quantum in eo fuit: & Papa censetur concedere gratiam, etiamsi nullum ius colliganti & cedenti competere in illo beneficio, & per hanc rationem ita concludit Garf. dicta parte 11. cap. 3. n. 139. quia cedens censetur solum hoc casu cessisse ius tale, quale sibi comperit.

C A P V T L X I V .

A R G V M E N T V M .

TR V M sicut obtinentes beneficia tenentur illa exprimere quæ iam possident, ita & pensiones, non quidem dum super eodem beneficio grauato imponuntur, quas exprimendas esse certum est, sed dum beneficium aliquod impetratur: & concluditur pro Negatiua; contra multorum sententiam: In pensione concessa in forma pauperum, pensionum obtentorum faciendam esse mentionem. Quomodo inter se differant Literæ, in forma gratiæ, & in forma pauperum. Quæ dicantur Literæ in forma communi, & quæ in forma speciali. Quid si pensio reservetur pro Graduatis, & quæ hoc casu n. orandæ sint. Pensiones quas impetrans gratiam in forma pauperum, aut in forma gratiæ, si Religiosus sit, omnino exprimere tenetur: Pensiones vitum imputandæ sint in portionem, quæ sufficit Graduatis ad exclusionem.

S V M M A R I V M .

- 1 Impetrans beneficium tenetur exprimere alia beneficia que obtinet, quantumuis modica, alias impetratio est nulla.
- 2 Sed hoc locum non habet in provisionibus factis Motu proprio per Papam.
- 3 Nec in collationibus factis per Regem Gallie.
- 4 Exprimendum est ius ad rem quamuis litigiosum.
- 5 In impetratione beneficij faciendam esse expressionem pensionum obtentorum plurimi DD. existimant.
- 6 Expressio præcedentium pensionum fieri debet quando agitur de grauando Ecclesiam nouo pensionis onere.
- 7 Contrarium tamen verius est, nempe non esse necessariam expressionem pensionum obtentorum, quando quis petit sibi de aliquo beneficio prouideri.
- 8 Pensio non potest dici beneficium nisi detur in titulum beneficij.
- 9 Patrimonij expressio faciendæ non est in gratia beneficii.
- Sanleger. de Pensionib.
- 10 Pensiones extinguuntur, sed non vacant.
- 11 Reprobatur sententia Garfise existimantis pensiones exprimendas esse in impetratione beneficij.
- 12 Quando pensio est nulla, multo minus exprimenda est in beneficij impetratione.
- 13 In impetratione Literarum pensionis in forma pauperum, fieri debet mentio pensionum obtentorum.
- 14 Magna est differentia Literarum in forma gratiæ, & earum que dantur in forma pauperum.
- 15 Quando Papa mandat alicui prouideri de beneficio cum limitatione summa, vtrum possit prouideri de beneficio minoris valoris.
- 16 Quæ sit formula concessionis facta in forma pauperum.
- 17 Quæ sint Literæ quæ dantur pro pauperibus in forma communi, & pro pauperibus graduatis in forma speciali.
- 18 Quomodo beneficium probetur consuetum esse Clericis secularibus assignari.
- 19 Non dicitur beneficium consuetum esse Clericis secularibus assignari, nisi hoc probetur per titulum.

- tulum, vel per legitimam praescriptionem.
- 20 Maior apponitur taxa in provisionibus qua sunt pro Graduatis.
- 21 In concessionibus qua sunt fauore pauperum Graduatum, non apponitur decretum de inquirendo de idoneitate ipsorum.
- 22 Pensionum obtentorum expressio fieri debet, siue concessio fiat in forma communi, siue pro Graduatis.
- 23 Item debet fieri mentio patrimonij Clericalis, nec non et iam praestimonij.
- 24 Religiosi tenentur in impetratione Literarum, siue in forma communi, siue in forma pauperum, exprimere pensiones quas obtinent: & num. 29.
- 25 Pensio inducit incompatibilitatem cum beneficio, in Monachis, sed non in aliis.
- 26 Omnia beneficia sunt Monachis incompatibilia, nisi sint annexa, vel ab eodem Monasterio dependentia.
- 27 Pensiones Ecclesiastica vtrum computentur Graduatis, in numero reddituum sufficientium ad illos excludendos a privilegio petendi beneficia per obitum vacantia, in vim sui Gradus.
- 28 Nominatio Graduatum equiparatur concessionem facta in forma pauperum.
- 30 Pensiones in Graduatis locum obtinent repletionis, exceptis illis qua sine causa data fuerunt, & non ex causa resignationis.
- 31 In gratia in forma pauperum, pensiones quamvis sint litigiosae sunt exprimendae, si impetrans sit in possessione illas exigendi.

Certa & constans apud omnes Regula est, eos qui beneficia sibi conferri postulant, teneri exprimere omnia alia beneficia per eos obtenta, cap. ad aures, cap. cum adeo, & cap. pastoralis, de rescript. quamvis beneficia essent modici valoris: Monal. conf. 92. num. 1. alias impetratio est nulla, Menoch. de arbitr. casu 201. num. 41. Barbof. in cap. ad audientiam 31. num. 3. de rescript.

2 Quod tamen locum non habet in concessionibus factis per Summum Pontificem Motu proprio, per text. in cap. si motu proprio, de praebend. in 6. † Item locum non habet in collationibus Regijs in Gallia: Louet. lit. B, n. 3. qui idem locum habere vult, vt expressio obtentorum non sit necessaria in permutationibus.

4 Expressio quoque beneficiorum facienda est in impetratione, quamvis essent manualia, Menoch. de arbitr. dicto casu 201. num. 46. Calderin. conf. 8. de rescript. & consil. 30. de praebend. Felin. in cap. in nostra, num. 18. de rescript. Imò facere debet mentionem seu expressionem de solo iure ad rem, quamvis illud esset controuersum: Rota dec. 665. n. 1. & 5. part. 4. recent. tom. 3. & explicauimus in primo tomo nostrarum Quaestionum beneficalium, parte 1. cap. 27. & 29.

5 Sed vtrum pensionum, quas quis obtinet, facienda sit mentio? non eadem est apud DD. Sententia. Notando tamen hic non agi de expressione pensionum in impetratione alterius pensionis super eodem beneficio, quam antea dicebamus faciendam esse; sed dumtaxat de expressione facienda in obtentione beneficiorum. In qua difficultate multi non paruae autoritatis Viri mentionem quoque & expressionem pensionum obtentorum faciendam esse censuerunt; inter quos est Garf. de benefic. parte 1. cap. 5. num. 81. Menoch. dicto cap. 201. de arbitr. n. 51. & ad hoc allegatur

etiam consil. Socini senioris 260. n. 2. in princ. lib. 2.

Sed si bene perpendatur, ille loquitur in aliis terminis: tractat enim de facultate conferendi beneficia ratione Ecclesiae, quae iam erat magna pensione grauata, & sic loquitur de expressione oneris imponendi super eodem beneficio, quod iam satis erat grauatum; sicut dictum fuit de pensione noua imponenda super eodem beneficio: quia si hoc Papae expositum fuisset, non ita facile eandem Ecclesiam maiori onere grauasset. Sed praedictam Garfiae sententiam, illo non citato tenet Greg. Tolof. in cap. ad audientiam 31. de rescript. & Rebuff. in tractat. de pacific. possess. n. 133. alias 115. versic. hodie cum qualibet pensio: & in tractat. Nominatum, num. 37. versic. primo quare, de pensione. Flamin. Paris. de resignat. lib. 2. quaest. 15. num. 5. & lib. 6. quaest. 2. num. 13. & lib. 10. quaest. 2. num. 78. in quibus locis allegat Calder. Innocent. Gigant. & alios: idem tenet nouissime Antonius Bengeus Gallus in tractat. de benefic. in titul. de diuisione beneficiorum, §. 32. num. 18. & hanc expressionem tutiorem dicit Rebuffus, in quo quis impetrandum beneficium impetret & litem: plures citat Farinat. consil. 204. num. 1. huius sententiae fundamenta petuntur ex eo quod pensio succedit loco beneficii, cum concedatur ad vitam recipientis; ideo sicut de beneficio, ita de pensione expressio facienda est.

Contraria tamen sententia verior est, quam nos etiam secuti sumus tom. 1. Quaest. benefic. parte 2. cap. 1. §. 4. num. 93. & eam sequitur Lotter. de re benefic. lib. 1. cap. 45. num. 1. & multis sequentibus, & Gonzal. ad reg. 8. gloss. §. 5. num. 16. Chokier. ad reg. Cancell. 61. num. 28. dicens, ita hodie in Rota seruari: quia constitutiones quibus cauetur fieri debere in impetratione expressionem beneficiorum obtentorum, non possunt comprehendere pensiones super beneficiis impositas. † Licet enim pensio, late sumpto vocabulo, beneficii nomine comprehendatur, Rota dec. 123. num. 12. part. 3. recent. tamen non potest proprie dici beneficium: Gonzales ad regul. 8. gloss. §. 5. num. 2. nisi assignata esset in titulum beneficii perpetui, eo modo quo superius explicauimus; quando scilicet ex antiquo pinguiori beneficio redditus capiuntur & dismembrantur, vt ex illis nouum fiat beneficium, tunc enim illa pensio verè & proprie beneficium est, vt etiam explicauimus in dictis quaest. benefic. volum. 1. parte 2. cap. 1. §. 4. num. 22.

Sicut nec facienda est expressio patrimonij alij cui ad sacros Ordines accipiendos constituti; vt probat Lotter. de re benefic. lib. 1. quaest. 45. num. 7. Garf. part. 1. cap. 5. num. 77. quidquid dicat Rip. in cap. ad aures, de rescript. num. 18. cum illud nihil habeat cum beneficio commune; de cuius essentia est, vt habeat causam perpetuam, & tamen patrimonium illud in certis casibus alienari possit, veluti interueniente licentia Episcopi, aut etiam sine eius licentia, quando quis habet redditus sufficientes ex beneficiis, secundum multorum sententiam; de qua Barbof. ad Conc. Tridentinum sess. 21. cap. 2. num. 68.

Eodem modo pensio non habet causam perpetuam, quia extinguitur morte pensionarij aut aliis modis, & sic non est perpetua; quia beneficium vacat quidè, sed non extinguitur: pensio verò extinguitur, sed non vacat. G. de pens. §. 12. n. 1. & §. 1. n. 5. Gonzal. d. gloss. §. 5. n. 21. vbi probat pensionem esse onus temporale, & non perpetuum; & sic degenerare à natura beneficii quod est perpetuum; & n. 40. vbi

Tract. de Pensionib. Eccl. Cap. LXV. 185

ubi firmat illam conclusionem, quod pensio non dicitur vacare, sed extingui.

- 11 Vnde recedendum est à sententia Nicolai Garf. in dicto tr. de benef. parte 1. c. 5. n. 81. quam ex aliis Doctoribus confirmare nititur; sed optimè respondet Lotter. d. 7. 45. n. 9. Cuius hic dicta repetere superfluum esset; subdit tamen se nonnumquam vidisse provisiones super impetratione pensionum factas fuisse cum expressione pensionum obrentarum, sed hoc fictum fuisse ex timiditate impetrantium, & ideo nihil ex eo inferri posse.
- 12 Et supradicta multo fortius locum habent, quando pensionis reservatio est nulla, tunc enim fatentur omnes de ea non esse faciendam mentionem; quia quod nullum est, non potest aliquem producere effectum: Gambar. in tract. de pot. st. Leg. n. 368. & 369.
- 13 Sed conclusio non procedit quando agitur de Literis concessis in forma pauperum, quia cum non conveniat, eum, qui Altari servit, non vivere ex Altari, cap. cum secundum, de prebendis; solent impetrari Literæ quæ dicuntur in forma pauperum, & in istis ex veriori sententia debet fieri mentio, & expressio pensionum Ecclesiasticarum, quas quis obtinet super beneficiis: ut in terminis cap. si pauper clericus 30. de prebendis in 6. Ratio est quia hæc qualitas talis est quæ expressa in impetratione impediret provisionem, nam faceret cessare rationem, propter quam Clericis similes gratiæ conceduntur: Caccia lup. in tract. de pension. cap. 26. num. 4.
- 14 Quia magna est differentia inter Literas concessas in forma gratiæ, & eas quæ conceduntur in forma pauperum: in istis enim cum fiant ad releuandam paupertatem, convenit ut non taceatur, quando impetrans habet unde viuat, quia taceretur tale quid, quo expresso difficilior redderetur Summi Pontificis concessio: idem dicit Cigas de pensionib. quest. 67. n. 6. in 4. conclusione. Ex quorum dictis, ne oriatur aliquis confusio in conceptione terminorum, & ex doctrina Abbatis, & aliorum, de quibus i. f. 2. considerandum est quod Literarum duo sunt genera, quædam enim conceduntur in forma gratiæ, quædam vero in forma pauperum.
- 15 In forma gratiæ conceduntur, quando Papa mandat alicui de beneficio provideri usque ad certam summam: quod fieri potest duobus modis. Primo, dum Papa mandat provideri de prebenda tanti valoris, vel summæ; veluti si dicat de beneficio redditus 200. Librarum. Secundo, dum mandat provideri de beneficio usque ad 200. Libras. In primo casu potest provideri de minori, sed non de maiori. In secundo vero casu, potest provideri de maiori, sed non de minori: Gloss. in cap. quamvis, in verbo, v. que ad certum, de prebendis in 6. sed in neutro casu potest satisfieri mandato, si provisio fiat de pensione; quia hoc casu pensio non venit appellatione Beneficii: textus est expressus in d. cap. quamvis, & ibi Gloss. in verbo in pensione, de rescriptis in 6.
- 16 In forma vero pauperum fit concessio, quando Papa mandat Episcopo, qui pauperem Clericum ad sacros Ordines promovit, non habentem unde vivere possit, quod illi provideat ex quo commodè vivere valeat, dato Executore, cap. si pro Clericis, & cap. si pauper, de prebendis in 6. harum autem Literarum forma hæc est.

Venerabili Fratri Episcopo Canalicensi. Dilecti filij N. Diocesis Canalicensis supplicationibus inclinatis, Fraternitati tue per Apostolica Sanleger. de Pensionib.

scripta mandamus, quatenus de vita & conversatione ipsius Clerici, qui (ut asserit) beneficium aliquod Ecclesiasticum non obtinet, quem per certos Examinatores super hoc à Nobis deputatos de Literatura examinari fecimus diligenter, eisque nullum aliud Canonicum obstat impedimentum, eidem de aliquo beneficio Ecclesiastico, cum cura, vel sine cura; dummodo in Ecclesia Cathedrali non existat. Vide alia, nec non & pro Graduatis apud Rebuff. fol. 729. & sequentibus, in praxi.

Et istæ Literæ, secundum aliquos, nuncupantur 17 Literæ in forma communi, ut per Rebuff. in praxi tit. de rescriptis in forma communi, & per Campanil. in diversis iur. Canon. rubr. 8 §. 8. p. 5. num. 23. Gomez in tract. de Gratiis, expectat. num. 73. Abbat. in cap. postulat. in 3. notabili, de rescriptis. Staphil. in eod. tract. de forma Expectatarum, num. 7. & sequentibus. Vocantur etiam Literæ quandoque in forma speciali, vel etiam Literæ in forma, cum secundum Apostolicum: ut dicit Gomez dicto num. 73. Dicuntur autem in forma communi, non ad differentiam Literarum Gratiæ, sed ad differentiam aliarum Literarum, quæ dantur non pro pauperibus simpliciter, sed pro pauperibus Graduatis: in his siquidem post illa verba, beneficium Ecclesiasticum, non ponuntur, olim Clericis secularibus assignari solent: prout ponitur in forma pauperum communi; dicitur enim simpliciter, consilium Clericis secularibus assignari. Quia hoc secundo casu pro Graduatis, qui favorabilior est, non intendit Summus Pontifex quod ab antiquo tempore seculares illud beneficium assignandum possideant: sed sufficit quod illius naturæ sit à decem annis, quando per illud tempus pacifice & quietè fuit possessum per Clericos seculares: ut per Ioann. And. in cap. final. de consuet. in 6.

Sed hæc distinctio allata per Gomez, & alios, 19 qui ipsum sequuntur, manifestè conuincitur per text. in cap. cum de beneficio, de prebendis in 6. cuius hæc sunt verba; Cum de beneficio Ecclesiastico consueto Clericis secularibus assignari, provideri mandatur, de illo debet intelligi, quod tanto tempore ab uno vel pluribus Clericis secularibus in eo institutis Rectoribus existit continue ac pacifice gubernatum, ut prescripta legitima sit completa; etiam si ante, vel post, quandoque Religiosi minifrauerint in eodem. Et sic conuincitur doctrina Gemesij, & aliorum, nec non illorum quos citat Mascard. de probat. concl. 173. num. 9. & multis sequentibus: dum volunt sufficere tempus decem annorum, quibus beneficium fuit possessum per seculares, ut satisfiat illi clausulæ, quod Clericis secularibus assignari consuevit: Quod bene impugnatur Moneta in tract. de commut. ultim. volunt. cap. 11. n. 234 versic. quid ipse post alios voluerit, & ad longum probat Gonzal. ad reg. 8. gloss. 7. num. 15. & multis sequentibus.

Aliam igitur differentiam inter gratiam in forma pauperum communi, & gratiam pro pauperibus graduatis, ponit Gomez in dicto tract. de grat. expectat. num. 107. quia maior taxa apponitur in gratiis quæ fiunt pro graduatis, veluti in Germania in communi forma pauperum datur beneficium cum cura 15. Marcarum argenti: in aliis vero partibus augmentum fit respectuè ad taxam quæ fit in forma communi, ut scilicet pinguius provideatur graduatis iuxta cap. de multis in fine de prebendis. Q 3 Differunt

- 21 Differunt etiam istæ gratiæ, quia in illa quæ datur graduatis non mandatur inquiri de idoneitate impetrantis, quia iam fuit approbatus; at in forma communi apponitur illa clausula, *si per sortem in uisionem, &c.* quæ facit gratiam conditionalem & dat formam executori, & si impetrans aliàs esset millies idoneus, prouisio illi facta non subsisteret propter defectum formæ, Bellarmin. *concl.* 668.
- 22 His ita explicatis, dicimus quod in Literis concessis in forma pauperum, siue in forma communi, siue pro Graduatis; de quibus duabus agit Rebuff. in *prax. tit. de rescript. in forma communi, & tit. sequenti*, omnino necessaria est expressio pensionum quas habet impetrans: quia si pensio sit competens, cessat paupertas: Felin. in *cap. postulasi, de rescript. num. 8. in tertia declaratione*, ubi dicit, quod quamuis in Literis Gratiæ non sit facienda mentio pensionis, tamen in Literis Iustitiæ, quales sunt quæ conceduntur in forma pauperum, & fieri debet mentio non solum pensionis, sed etiam patrimonij quod impetranti fuit constitutum pro Titulo, quia si expressio illorum facta fuisset cessasset ratio propter quam Gratia in forma pauperum est introducta. Idemque dicendum est de præstimonio, quod impetrans obtinet: quod etiam dicit in *cap. in nostra, coroll. 30. de rescript. Staph. in tract. de formis Expectatarum, in 6. forma, n. 11. cum pluribus quos citat & sequitur Garl. de benef. parte 1. cap. 5. n. 78.* Quædam tamen circa hanc quæstionem aduertenda sunt.
- 24 Et primò quidem notandum est, quod si Religiosus impetret beneficium sui Ordinis, etiam in forma Gratiæ & non in forma pauperum, tenetur exprimere pensiones quas obtinet, præsertim in Benedictinis, in quibus pensio est incompatibilis cum beneficio, iuxta Constitutionem Benedicti XII quæ, *Benedicta* vocatur in *cap. 9. vnde de ea Religiosus mentionem facere tenetur*, non quidem ex eo quod veniat appellatione beneficii, & sed quia pensio inducit incompatibilitatem cum beneficio in similibus personis, Ioann. Nicol. Arlat. *Canonicus Ecclesiæ Auenionensis in sua tract. de inepatronat. num. 80. versicul. limita verò*; quamuis in aliis præter Monachos pensio non inducat incompatibilitatem cum beneficio: Imol. in *clement. Gratia, num. 10. de rescript. Gig de pens. quest. 42. cum aliis, cum Gonzal. reg. 8. gloss. 5. s. 5. num. 14.* & Sicut aliàs dicitur, quod omnia beneficia Monacho sunt incompatibilia: *cap. cum singula, de prebend. in 6. Gloss. in Clement. unica, in verbo statutum, de supplemend. neglig. pralator.* nisi tamen utrumque beneficium dependeret ab eodem Monasterio, vel nequum inuicem copulatumque sit; tunc enim utrumque obtinere potest: Chopin. *lib. 1. monastic. tit. ult. n. 24. in princip. dixi in Quest. benef. cap. 93. num. 14. vol. 1.*
- Secundò notandum est, quod cum in Gallia 27 Graduati, vel Nominati ab Vniuersitatibus, qui non sunt sufficienter repleti beneficiorum redditibus usque ad summam in Concordatis expressam, habeant ius petendi beneficia per obitum vacantia, iuxta ea quæ fusiùs dicto *cap. 9.* explicauimus; dubitatum fuit, utrum in computatione summæ quæ replet Beneficiatum, pensiones Ecclesiasticæ sint computandæ? in qua quæstione Rebuff. in *tract. nomin. quest. 9. num. 37.* censuit harum pensionum in nominationibus expressionem fieri debere, quod dicit esse æquitatis plenum; inspicientes mentem Concordatorum, in quibus volunt Conditores providere paupertati Clericorum non habentium ducentos florenos in reditu quod, quomodo intelligendum sit, explicat Louet. cum *Addit. litera G. num. 1.* parum enim refert an habeat in pensionibus, an in reditu beneficiorum: constitutio siquidem ex limitibus rationis intelligenda est; & hoc est quod voluit Gloss. *pragm. sanction. in tit. de collation. in §. sed si quis, in vers. tempore, folio mibi 348.* ubi dicitur quod nominatio æquiparatur Gratiæ in forma pauperum, quia inuenta fuit ad prouidendum pauperibus scholaribus, qui nullum, aut minus sufficiens beneficium Ecclesiasticum sunt assecuti: ergo videtur quod sicut in Gratia in forma pauperum, ita & in nominatione fieri debeat mentio pensionum obtentorum.
- Vnde id multo magis obtinebit in pensionibus 29 quas Regulares possident, ut teneantur exprimere illas in Literis prouisionis faciendæ vigore nominationis; ut aduertit Prob. in *addit. ad Gloss. prag. sanction. tit. de collation. §. item quod Vniuersitates, in verbo Beneficiorum, num. 2.* sed vno verbo, quæstionem hanc resoluit iuxta stylum Curiarum Galliarum Louet. *lit. G. num. 1.* his verbis. & Pensiones reſeruata super beneficiis resignatis per Graduatos, tenent locum repletionis, siue sint super beneficiis curatis, siue non curatis seu simplicibus; secus est de pensionibus reſeruatis sine causa, & non ex causa resignationis.
- Notandum est tertio, quod dum petitur gratia 30 in forma pauperum, non solum exprimi debent pensiones, quas impetrans pacifice possidet, sed illæ etiam quæ sunt litigiosæ, dummodo sint tales ut in illarum possessione exigendi sit impetrans reſcriptum: Ratio est, quia ex quo percipit fructus satis prouisum est illius paupertati; & sic cessat causa propter quam conceditur Gratia: ut probat Staphil. in *d. tractat. de formis Expectat. in 9. forma, num. 12.*

CAPVT LXV.

ARGVMENTVM.

PENSIONEM non nisi super bonis temporalibus Ecclesiæ imponi posse. Quomodo distinguatur census super bonis Ecclesiæ temporalibus impositus, & pensio. Nouum censum super bonis Ecclesiæ auctoritate Episcopi imponi non posse, nec antiquum augeri, nisi interuenientibus solemnitatibus requisitis. Quando Episcopus quinquagesimam, & quando centesimam reddituum locupletis Ecclesiæ portionem, pro dotatione alterius Ecclesiæ, vel Capellæ conferre possit ante illius constructionem; Et ad quem hoc casu pertineat ius Patronatus? Super bonis